

τοῦ γίνεται! Χίος Ἀντὰ τὰ ροῦχα δὲν μπορῶ νὰ ἀγροικῶ
κίτρινους εἶναι Μακεδ. (Κοζ.) 'Κ' ἀκούς καὶ 'κί 'γροικῶς
(ἀπὸ ἀκούεις οὐτε ἐννοεῖς. Τὸ 'κ' ἀκούς ἀντὶ τοῦ 'κί ἀκούς)
Γερ. 'Εγροίκεσεν πῶς ἐμέρωσεν (ἐνόησεν ὅτι ἐξημέρωσεν)
Κερκ. 'Εντὼκ' ἀτον ὁμμάτ' κ' ἐκεῖνος ἐγροίκ' σεν ντ' ἐθέλ' να
(τὸ ἐνεύσα καὶ ἐκεῖνος ἐνόησε τί ἤθελον) Χαλδ. 'Εγροί-
τῶσες ἐχτὲς τ' ἀνάσεισμα; (ἀντελήφθης χθὲς τὸν σεισμόν;)
Φρ. || Παροιμ. 'Ο Γύφτος ὅσο ἀγροικᾷ εἰς τὸ ντουλάπι του
τῆς, δὲν τοῦ πάει ὕπνος (ἐπὶ λαιμαργίας) πολλαχ. || Ἄσμ.

'Η κάλη του ἐγροίκανεν ἄς τοῦ πουλλί' τὰ γλώσσας
(τὴν κάλην του, ἥτοι ἡ σύζυγός του, ἐνόει ἀπὸ τὴν γλώσσαν
τὴν πτηνῶν) Κερκ. 'Η σημ. αὕτη καὶ ἐν τῷ Χρον.
Μαρ. στ. 2692 (ἐκδ. JSchmitt σ. 180) «ἐπεὶ ἔπρεπε νὰ
τὴν ἐξεύρετε καὶ νὰ τὸ ἐγροικᾷτε». 'Η μετοχ. ἐπιθετ.,
νουνεχῆς, συνετὸς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἄ.): Πολλὰ
ἐγροικισμένον παιδὶν ἐν' (εἶναι) Χαλδ. || Γνωμ. Μὲ 'γροικι-
σμένους ἀνθρώπους νὰ κάθεται Χαλδ. β) Προαισθά-
νομαι, μαντεύω Κέρκ.: 'Αγροίκησε τὸ θάνατό του. Πβ.
ἀγροῖκος (II). γ) Κρίνω Πόντ. (Τραπ.): Πῶς
ἐγροικῶς ἐστὶ τὰ λόγια 'τ'; (ποῖαν γνώμην ἔχεις περὶ τῶν
λόγων του;) δ) Εἰκάζω, συμπεραίνω Πόντ. (Τραπ.):
Ντ' ἐγροικῶς ἄς' σὰ δουλείας ἄτ'; (τί εἰκάζεις ἀπὸ τὰ ἔργα
του; 'Ο ἀναβιβασμὸς τοῦ τόνου εἰς τὸ ἐγροικῶς διὰ τὸ
προηγούμενον ἐρωτηματικὸν ντό). ε) Γνωρίζω, ἀνα-
γνωρίζω Μακεδ. (Κοζ.) κ. ἄ.: 'Ηστιν οὐ ἄντρας μ' ἀπὸν τὴν
ξινιτεῖα κί δὲ μ' ἀγροίξ'σαι, μὰ ἰγὼ τὸν ἀγροίξ'σα Κοζ.

ς) Εἶμαι ἱκανός, ἐπιτήδειος πρὸς τι, ἐν ἀρνητικαῖς
προτ. Εὐβ. (Αὐλωνάρι. Κύμ.) Θράκ. (Σαρεκκλ.) Μακεδ.
(Βελβ.): Δὲ 'γροικᾷ δὴ γονμάρι ἄχισον νὰ μοιράσ'
Βελβ. (συνών. φρ. δὲ νογάει, δὲ νοιώθει, δὲν ξέρει,
δὲν καταλαβαίνει, δὲ μπορεῖ). Δὲ 'γροίκησα νὰ ὠφελθῶ
ἀπ' αὕτη τὴν περίστασι Σαρεκκλ. Συνών. φρ. δὲ στάθηκα
ἄξιος κτλ. (ἰδ. ἄξιος). ζ) Μέσ. συνεννοοῦμαι Ἡπ.
Λήμν. — Γβλαχογιάνν. Ἀρχ. 2,7 καὶ 86: Ν' ἀγροικηθῇ
καθεὶς καὶ μὲ τοὺς στρατιωτὰς τοῦ Γβλαχογιάνν. ἔνθ' ἄν.
'Γροικηθῇ' τιν' μὲ τὸν 'κουκὺρ' πόσον θὰ τὸν πληρώνομ';
Λήμν. 2) Ἐνεργ. καὶ μέσ. αἰσθάνομαι Κέρκ. Κρήτ.
Παξ. Πελοπν. (Ἀρκαδ. Καλάβρυτ.) Σάμ. κ. ἄ.: 'Αγροικῶ
ἐναν πόνο εἰς τὴν πλάτη μου Παξ. Δὲ 'γροικῶ τὸ κορμί μου
ἀπὸν τὸ γόπο Κρήτ. Δὲ 'γροικῶ τὰ πόδια μου ἀπὸν τὰ ζάλα
ἀπὸν 'καμα (δὲν αἰσθάνομαι ὅτι ἔχω πόδια ἀπὸ τὰ βήματα
ποῦ ἔκαμα) αὐτόθ. Δὲν ἀγροικεῖωμαι καλὰ (δὲν αἰσθάνομαι
ἐμαυτὸν ὑγιᾶ) Κέρκ. Πῶς ἀγροικεῖσαι ἀπὸ παρᾶδες; ἔχεις;
(πῶς αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτὸν σου ὡς πρὸς τὰ χρήματα;
ἔχεις;) Ἀρκαδ. 'Αγροικᾷ νερὸ ὁ τόπος (ἀναδίδει ὑγρασίαν
ὑπογείως, ἥτοι αἰσθάνονται οἱ κάτοικοι τοῦ τόπου ὑγρα-
σίαν ἀναδιδόμενην ἐκ τῆς γῆς) Καλάβρυτ. β) Παθ.
γίνομαι αἰσθητὸς Κίμωλ.: 'Αγέρας ἐπὰ χάμω δὲ 'γροικεῖ-
ται. 3) Ἐχω τὴν αἰσθησιν τῆς ἀκοῆς, ἀκούω, σύνηθ.
καὶ Πόντ. (Οφ.) Τσακων.: Εἶναι κουφός, δὲ γροικᾷ Σέρφι.
Τόση ὥρα σὲ φωνάζω καὶ δὲν ἀγροικῶς Πελοπν. Μιλῶ σου
'γῶ, μὰ δέ με 'γροικῶς Κρήτ. Δὲ 'δρροικῶ κάμμιὰ ἀθιβολὴ
(ὁμιλίαν) αὐτόθ. 'Γροικῶ τῶν ἀνθρώπων πῶς με τὴν ἄλλη
παπορῆ ἤρχες (ἀκούω ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ὅτι με τὸ προ-
τελευταῖον ἀτμόπλοιο ἦλθες. Διὰ τὴν σύνταξιν πβ. τὸ
ἀρχ. «ἀκούειν τινός») Σίφν. Κιούφουρ ἔσσι; ἐφωνῆ ντι
τς' ὥσος ἀγροῖκοῦ; (κοιμᾶσαι; σὲ ἐφώναξα καὶ δὲν
ἀκούεις;) Τσακων. 'Επά' ἐν ἡγροικῆθηκε καθόλου κεχρὶ
(οὐδεμία εἰδησις περὶ εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κέγχρου
ἡκούσθη ἐνταῦθα) Σίφν. 'Εχω 'γροικημένα πῶς εἰς τὸ μεγάλο
σεισμὸ ἐσκοτωθήκανε πολλοὶ Κρήτ. || Φρ. 'Ο δεῖνα ἀγροικᾷ
γιὰ τὸν πάππο του (φέρει τὸ ὄνομα τοῦ πάππου του). 'Η χρῆ-

σις αὕτη φέρεται καὶ εἰς παλαιότερα γραπτὰ μνημεῖα.
Πβ. Ἀζώη Συντεχν. 4 «ὁ ναὸς νὰ ἀγροικᾷται πάντοτε
γιὰ τὸν μαραγγόν» (ἥτοι νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τῆς συντεχνίας
τῶν ξυλουργῶν) Σῦρ. Ἀντά, ποῦ μοῦ λές, τ' ἀγροικῶ 'γῶ
'ς τὸν ἀκλήδονα (ἀδιαφορῶ τελείως διὰ τοὺς λόγους σου)
Σέρφι. Εἶναι εἰς τὴν Πόλι ἀγροικισμένος (εἶναι ἐξακουσμένος
εἰς ὅλον τὸν κόσμον, περιβόητος) Μάν. Εἶναι ἀγροικη-
μένη αὕτη ἡ νέα (δὲν εἶναι ἀγνή, εἶναι διακεκορευμένη,
κυρίως ἔχει κακὸν ὄνομα, εἶναι δυσφημισμένη. Συνών.
φρ. εἶναι ἀκουσμένη) Πελοπν. (Καλάμ.) || Παροιμ.
φρ. 'Εγὼ μιλῶ κ' ἐγὼ 'γροικῶ (ἐπὶ τῶν μὴ εἰσακουο-
μένων) Κάρπ. || Ἄσμ.

'Εξέην τ' ἄχτος τῆς φατῶδῆς μακρὰ ὡς δῖλα μίλα,
ἐξέην τ' ἡ φωνούλ-λα του ἄλλο 'κατὸν πεήντα,
οἱ χωρκανοὶ ποῦ τὸ 'δρροικῶν πολλὰ ἐφωθῆκαν

(ἐφθασεν ὁ ἦχος τῆς πληγῆς, τοῦ κτυπήματος, τοῦ Διγενῆ
δηλαδή, μέχρι χιλίων μιλίων, ἐφθασε καὶ ἡ φωνὴ τοῦ
πληγέντος μέχρις ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ οἱ χωρικοὶ
ἀκούσαντες τοῦτον κατελήφθησαν ὑπὸ μεγάλου φόβου)
Κύπρ. 'Η σημ. καὶ μεσν. Ἰδ. Δουκ. ἐν λ. γροικεῖν καὶ
γροικεῖν. β) Παθ. ἀπροσ., ἀκούεται, γίνεται γνω-
στὸν Σῦρ.: 'Αγροικεῖται πῶς ἔχον ἄλλου δουλειά. 4)
'Υπακούω, πείθομαι Κρήτ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λάστ.
κ. ἄ.) Σέρφι. Σίφν. Σύμ. κ. ἄ.: 'Γροίκα μου, μωρὲ παιδί μου,
γιατὶ θὰ το μετανοιώσης Κρήτ. 'Γροίκα μου ποῦ σοῦ λέω
καὶ 'ε' χάν-νεις ('ε=δὲν) Σίφν. 'Ε' γροικᾷ κάθεν ὁ πειρασμός!
(δὲν ὑπακούει εἰς κανένα ὁ διάβολος! Ἐπὶ ἀπειθοῦς παι-
δίου) αὐτόθ. 'Γροίκα τὸν καιρὸν ποῦ σοῦ μιλοῦν (ὑπάκουε,
ὅταν σοῦ ὁμιλοῦν, σὲ συμβουλεύουν) Σύμ. 'Γροικᾷ αὐτὸς ὁ
δοῦλος (εἶναι εὐπειθής) Κρήτ. || Παροιμ. Νὰ 'γροίκανε ὁ
θεὸς τῷ γοράκω, δὲν θ' ἀπόμεινε γάιδαρος ζωδανός (ἐπὶ
κατάρως μὴ ἐκπληρωθησομένης κατὰ τὴν γνώμην τοῦ
καθ' οὗ αὕτη ἀπευθύνεται) Κρήτ. 5) Παθ. καλοῦμαι,
ὀνομάζομαι Ἀνδρ. Κρήν. Κύθηρ. κ. ἄ.: Πῶς ἀγροικᾷται
ὁ δεῖνα; Κύθηρ. || Ἄσμ.

Μάντακας Γιάννης ἦτονε, Κολύμπριος γροικᾷται.

'Η σημ. καὶ ἐν Κρήτ. συμβολαίους τοῦ 1714 «ἀπὸ τὴν
σήμερον καὶ ἔμπροσθεν νὰ εἶναι καὶ νὰ 'γροικᾷται τῶν
ἄνωθεν ἀγοραστάδων» (νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τῶν ἀγ.)
Συνών. ἀκούω.

ἀγροικῶνομαι Κέρκ.

'Εκ τοῦ ἐπιθ. ἀγροῖκος.

Γίνομαι ἄγριος καὶ ἀπειλητικός: 'Εξύπνησε σὰν ἀγρο-
ικωμένος.

ἀγροῖλάκι τό, Κάσ.

'Αγνώστου ἐτύμου. Πβ. ἀγροαλίνα.

Μικρὰ ἀράχνη τῶν ἀγρῶν.

ἀγροῖλας ἡ, Νάξ.

'Εκ τοῦ οὐσ. ἀγροῖλιο.

Τὸ φυτὸν ὀξαλὶς τὸ ὀξίδιον (oxalis acetosella) τῆς
τάξεως τῶν γερανιωδῶν (geraniaceae). [**]

ἀγροῖλιο τό, Νάξ. ἀγροῖλι Ρόδ. (Χάλκ.)

'Αγνώστου ἐτύμου.

'Ο καρπὸς τῆς ἀγροῖλας, ὁ ἰδ. [**]

ἀγροῖστὲ ἐπίθ. Τσακων.

'Εκ τοῦ ρ. ἀγροῖζον.

'Εφίππος: Ποῖερ ἐμ περοῦ ἀγροῖστέ; (ποῖος περὶ
ἐφίππος;)

